

Jogalapok és fontosabb érvek

A főbb jogalapok és érvek hasonlóak a T-659/17. sz., Vallina Fonseca kontra ESZT ügyben hivatkozottakhoz.

2017. október 9-én benyújtott kereset – Havenbedrijf Antwerpen és Maatschappij van de Brugse Zeehaven kontra Bizottság

(T-696/17. sz. ügy)

(2017/C 412/53)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: Havenbedrijf Antwerpen NV (Antwerpen, Belgium) és Maatschappij van de Brugse Zeehaven NV (Zeebrugge, Belgium) (képviselők: P. Wytinck, W. Panis és I. Letten ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- nyilvánítsa elfogadhatónak a megsemmisítés iránti keresetet;
- semmisítse meg a Belgium által végrehajtott – SA.38393 (2016/C, ex 2015/E) – A kikötők adóztatása Belgiumban – támogatási programról szóló, 2017. július 27-i C[2017]5174 final bizottsági határozatot;
- másodlagosan állapítson meg egy átmeneti időszakot addig az időpontig, amíg a Bizottság befejezi a különböző európai uniós kikötőkre vonatkozó adószabályozások vizsgálatát, de legalább egy egész évig terjedően;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek négy jogalapra hivatkoznak.

1. Az első, az EUMSZ 107. cikk és az EUMSZ 296. cikk megsértésére alapított jogalap
  - A Bizottság megsértette az EUMSZ 107. cikkét, mivel tévesen állapította meg, hogy olyan „piacról” van szó, amelyen a kikötői hatóságok szolgáltatásokat kínálnak.
  - A kikötői hatóságok fő feladatai, nevezetesen a kikötőbe való belépés biztosítása és a területek koncessziók útján való rendelkezésre bocsátása, olyan tevékenységekre vonatkoznak, amelyek jellegükben nem gazdasági tevékenységek. Legalábbis a Bizottság az EUMSZ 296. cikket megsértve nem indokolta kellőképpen az ezzel ellentétes végkövetkeztetést.
2. A második, az EUMSZ 107. cikk megsértésére alapított jogalap, mivel a Bizottság az intézkedést tévesen minősítette szelektívnek

Nem jelent eltérést a „referenciaszabályozás” alól az, ha a kikötői hatóságokat a jogi személyek adójának hatálya alá vonják, mivel a jogi személyek adója maga képezi a referenciaszabályozást. A kikötői hatóságok a jogi személyek adójának hatálya alá tartoznak, és ennek az a magyarázata, hogy a kikötői igazgatás mint közigazgatási terület olyan közfeladatnak minősül, amely nem tartozik a társasági adó hatálya alá. A kikötői hatóságok még mindig nagyrészt – nonprofit célból, törvényi előírások alapján és hatósági felügyelet mellett – közszolgáltatásokat nyújtanak.

3. A harmadik, az EUMSZ 107. cikk megsértésére alapított jogalap, mivel a referenciaszabályozástól való eltérés mindenképpen jogellenes

Még ha a társasági adót kellene is a belga referenciaszabályozásnak tekinteni (bár nem ezt kell), igazolható, ha a kikötői hatóságokat nem vonják e szabályozás hatálya alá. Ez egyrészt az adórendszer átfogó koherenciájából, másrészt pedig abból a körülményből ered, hogy a felperesek nem a társasági adó hatálya alá tartozó vállalkozások helyzetéhez hasonló ténybeli és jogi helyzetben vannak. Ezenkívül hátrányos következményekkel járna, ha a társasági adó hatálya alá vonnák őket.

4. Negyedik jogalap, kiegészítő jelleggel: kérelem egy átmeneti időszak megállapítása iránt, amely addig az időpontig tart, amíg a Bizottság befejezi a különböző európai uniós kikötőkre vonatkozó adószabályozások vizsgálatát, de legalább egy egész évig terjed

— A Hollandiával szembeni eljárásban a Bizottság a holland jogalkotó számára egy egész évet biztosított arra, hogy a jogszabályait kiigazítsa, és ennek megfelelően szintén egy évet adott az érintett kikötőknek arra, hogy felkészüljenek az új helyzetre. Nem indokolja semmi, hogy a felperesek számára az új helyzethez való alkalmazkodáshoz rövidebb időszakot biztosítsanak.

— A köztes időszakban nem válik a kikötők (és nem a kikötői hatóságok) közötti egyenlő versenyfeltételek javára az, ha valamely intézkedést megtiltanak egy adott tagállamban, miközben más tagállamokban lévő kikötők még ennek előnyeit élvezik. Ez az egyenlőtlenség megszüntetése helyett valójában egyenlőtlenséget teremt a különböző tagállamokban lévő kikötők között.

2017. október 11-én benyújtott kereset – Lengyelország kontra Bizottság

(T-699/17. sz. ügy)

(2017/C 412/54)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Lengyel Köztársaság (képviselő: B. Majczyna)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti elérhető legjobb technikákkal (BAT) kapcsolatos következtetéseknek a nagy tüzelőberendezések tekintetében történő meghatározásáról szóló, 2017. július 31-i (EU) 2017/1442 bizottsági végrehajtási határozatot (az értesítés a C(2017) 5225. számú dokumentummal történt);
- az Európai Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes az alábbi jogalapokra hivatkozik:

1. Az EUSZ 3. cikk (2) és (3) bekezdésével és az EUMSZ-hez csatolt, az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyvvel összefüggésben értelmezett EUSZ 16. cikk (4) és (5) bekezdésének megsértése: a megtámadott határozatot a minősített többség meghatározása szempontjából érvénytelen számítási módszert alkalmazva fogadták el.
2. A 2010/75/EU irányelv III. mellékletével összefüggésben értelmezett 3. cikke 10. és 13. pontjának, valamint a 2012/119/EU végrehajtási határozatnak a megsértése: az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szinteket téves és nem reprezentatív adatok alapján határozták meg.
3. Az EUMSZ 191. cikk (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett arányosság elvének (az EUSZ 5. cikk (4) bekezdése) a megsértése: az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási értékeket túl magasan állapították meg, amelyek így nem alkalmasak az elérni kívánt előnyök és célok megvalósítására; ezenkívül a megtámadott határozat tekintetében nem készült hatásvizsgálat.